

[Sigsgaard.]

hold til loven om land- og byzoner har adskilt sig fundamentalt fra de øvrige annoncer, idet de har båret præg af at være professionelt fremstillede.

Statsminister *Hilmar Baunsgaards* svar (13. juli 1970):

I anledning af det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at staten inden for det sidste år har haft større annonceringer i dagbladene i forbindelse med gennemførelse af kildeskatten og forhøjelse af meromsætningsafgiften (lov nr. 242 af 4. juli 1970) samt lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner, lov nr. 253 af 4. juni 1969 om ændring af lov om rettens pleje, lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v. samt lukkelov nr. 264 af 10. juni 1970.

De nævnte annonceringer er formidlet af statens annonce- og reklamekontor, der for så vidt angår kildeskattelovgivningen og lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner har overdraget dele af arbejdet til private reklamebureauer.

Det skal dog tilføjes, at der også i de tilfælde, hvor statens annonce- og reklamekontor alene formidler annonceringen, anvendes fagfolk til udformningen af annoncerne.

Udgifterne ved gennemførelsen af de ovenfor omtalte annonceringer har været:

Kildeskattelovgivningen . . . . .	700.000 kr.
Forhøjelse af meromsætningsafgiften . . . . .	100.000 kr.
Lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner . . . . .	115.000 kr.
Lov nr. 253 af 4. juni 1969 om ændring af lov om rettens pleje . . . . .	44.000 kr.
Lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v. . . . .	106.000 kr.
Lukkelov nr. 264 af 10. juni 1970 . . . . .	58.000 kr.

Med hensyn til statens fremtidige annoncekampagner kan jeg oplyse, at statsministeriet i henhold til regeringens beslutning af 19. maj 1970 har nedsat et udvalg med den opgave at foretage en gennemgang af det offentliges annoncering i dagspressen og i forbindelse hermed foreslå retningslinjer, der tager hensyn til forslagene i be-

tænkningerne Statens informationsvirksomhed (betænkning nr. 469) og Dagspressen og samfundet (betænkning nr. 536), samt stille forslag om den praktiske formidling af det offentliges annoncering.

Det forekommer mest hensigtsmæssigt at lade besvarelsen af spørgsmålet vedrørende de fremtidige annoncekampagner afvente resultatet af dette udvalgs arbejde.

Af *Hanne Reintoft* til forsvarsministeren (6. juli 1970):

„Agter ministeren at imødekomme ønsket — fremsat af Sømendenes forbund i Danmark — om at fritage danske søfolk for aftjening af værnepligt?“

Begrundelse.

Mange danske søfolk sejler en årrække i udenrigsfart, og den forestående værnepligt giver for disse ofte problemer af kompliceret karakter. Dette har man været opmærksom på i en række lande, således at man i disse landes lovgivning har indført lempeligere regler end de danske regler herom eller for nogle landes vedkommende helt har besluttet sig til at fritage søfolkene for værnepligten.

Der skal her for det første henvises til, at Norge og Sverige har fuld fritagelse, og for det andet, at ministrene netop gentagne gange i den forløbne folketingsssamling har henvist til fordelene ved ensartet nordisk lovgivning netop på en række velfærdsområder, således at det må være naturligt, at danske søfolk også nyder godt af denne fællesnordiske indstilling.

Det kan undre, at den nordiske lovgivning ikke allerede er harmoniseret, navnlig da Sømendenes forbund flere gange har gjort opmærksom på problemet og på søfolkenes store ønske om at få det løst. Indtil det modsatte er bekræftet, må man vægre sig ved at mene, at de danske søfolks ringere vilkår på området skyldes vort medlemskab af NATO og ordre fra NATO-ledelsen, særlig i betragtning af de norske og hollandske søfolks bedre kår.

Forsvarsminister *Ninn-Hansens* svar (10. juli 1970):

Ønsket er ikke af ny dato, men er fremsat fra tid til anden også over for mine forgængere.